

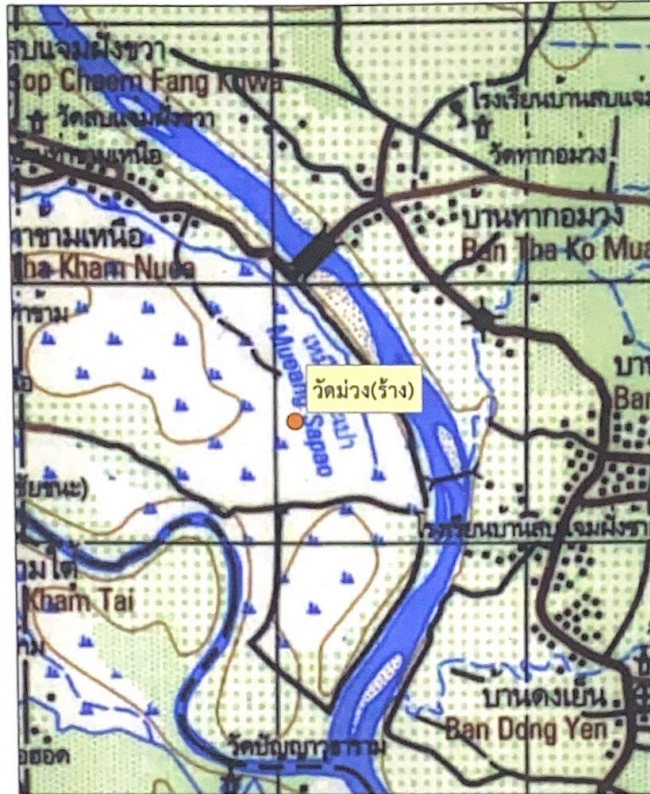

แบบบันทึกการสำรวจทางโบราณคดี
กลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ 7 เชียงใหม่

ชื่อแหล่งโบราณคดี/ โบราณสถาน ชื่อทางราชการ ชื่อทั่วไป (ถ้ามี) ชื่อเดิม (ถ้ามี)						
	วัดม่วง (ร้าง)					
	-					
หมายเลขแหล่ง	-					
ที่ตั้งแหล่งตามเขตการปกครอง	หมู่บ้าน บ้านสบแจ่ม ฝั่งขวา	หมู่ที่ 8	ตำบล บ้านแปะ	อำเภอ จอมทอง	จังหวัด เชียงใหม่	
พิกัดภูมิศาสตร์ (UTM)	47Q 461075E 2012478N					
ความสูงจากระดับน้ำทะเล ปานกลาง	264.40 เมตร					
การเดินทางเข้าสู่แหล่ง	จากบริเวณหน้าที่ทำการอำเภอฮอดใช้ถนนฝั่งตรงข้ามตรงไป ตามถนนหมายเลข 108 ทางไปอำเภอจอมทองประมาณ 2 กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนด้านข้างเทศบาลตำบล บ้านแปะ จากนั้น ตรงไปตามถนนประมาณ 1.4 กิโลเมตร เลี้ยวขวาใช้ถนนเลียบแม่น้ำปิงตรงไปประมาณ 600 เมตร จากนั้นเลี้ยวขวาประมาณ 400 เมตร จะพบวัดม่วง (ร้าง)					
สภาพภูมิประเทศโดยรอบแหล่ง	พื้นที่ราบติดแม่น้ำปิง โดยแม่น้ำปิงอยู่ทางด้านทิศตะวันออก					
สภาพโดยทั่วไปของพื้นที่แหล่ง	โบราณสถานร้างขนาดใหญ่ มีต้นไม้ขึ้นปกคลุมทั่วทั้ง บริเวณ ทางเข้าโบราณสถานพบกำแพงก่อด้วยอิฐ ด้านในพบเนิน โบราณสถานจำนวน 2 เนิน					
โบราณสถานที่พบ (สิ่งสำคัญ+ลักษณะ+ ระบุขนาด)	มีขนาดผังบริเวณโดยรอบ กว้างประมาณ 60 เมตร ยาวประมาณ 85 เมตร พบอาคารต่าง ๆ ได้แก่ 1) เจดีย์ สันนิษฐานว่าเป็นเจดีย์ทรงระฆังแบบล้านนา 2) เนินโบราณสถานหมายเลข 1 ฐานของวิหารซึ่งมีลักษณะเป็น ฐานก่ออิฐทึบ 3) เนินโบราณสถานหมายเลข 2 ลักษณะเป็นเนินรูปวงรี วางตัวในแนวทิศเหนือ - ทิศใต้					
	1) ฐานเสาวิหาร ? 2) พระพุทธรูปหินทราย 3) ชิ้นส่วนภาชนะดินเผา					
อายุสมัยและข้อสันนิษฐาน เกี่ยวกับแหล่ง	จากรูปแบบศิลปกรรม กำหนดอายุราวพุทธศตวรรษที่ 20 - 23					
ขนาดพื้นที่แหล่งโดยประมาณ	5,100 ตารางเมตร					

(ไร่ / ตารางเมตร)	
ข้อมูลจากการสัมภาษณ์	-
ข้อมูลจากเอกสาร	<p>จากสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาสถาปัตยกรรมล้านนาที่ค้นพบในแหล่งโบราณคดีสบบแจ่ม ตำบลท่าข้าม อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มโบราณสถานวัดม่วงเป็นกลุ่มโบราณสถานขนาดใหญ่ อยู่ถัดจากวัดช้างค้ำไปทางทิศตะวันตกประมาณ 500 เมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 3 ไร่ สภาพโดยทั่วไปในปัจจุบันของพื้นที่อันเป็นที่ตั้งโบราณสถานวัดม่วงนั้น มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วม ดินมีความชื้นสูงเนื่องจากรอบ ๆ บริเวณเป็นที่นาของชาวบ้าน อีกทั้งยังมีการขุดสระน้ำไว้รอบ ๆ พื้นที่ถึง 3 ด้าน คือ ด้านทิศตะวันออก ด้านทิศเหนือและด้านทิศตะวันตก นอกจากนั้นภายในพื้นที่กลุ่มโบราณสถานเองก็เต็มไปด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ปกคลุมอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้ทั่วบริเวณมีดครีมีแสงแดดส่องถึงได้เฉพาะในเวลาเที่ยงวันเท่านั้น หลักฐานทางโบราณคดีที่พบ ประกอบไปด้วยเนินดินโบราณสถานขนาดใหญ่ 2 แห่ง เจดีย์แบบล้านนา 1 องค์ นอกจากนั้นแล้วยังพบโบราณวัตถุ เช่น เศษภาชนะ เศษกระเบื้องดินเผา ชิ้นส่วนสถาปัตยกรรม และพระพุทธรูปหินทรายขาวอีก 1 องค์</p> <p>- เจดีย์ เป็นเจดีย์ก่ออิฐฉาบปูน ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยม หันด้านทั้งสี่ไปทางทิศหลัก โดยรอบส่วนฐานถูกปกคลุมเป็นเนินดินสูงชันมาจากพื้นประมาณ 2 เมตร เหนือเนินดินขึ้นไปเป็นส่วนของชั้นฐานบัวในผังสี่เหลี่ยมจัตุรัสยกเก็จสูงประมาณ 2 เมตร ความกว้างของด้านแต่ละด้านประมาณ 2 เมตร มีท้องไม้และลูกแก้วอกไก่ขึ้น ทางด้านทิศเหนือของชั้นฐานบัว มีร่องรอยจากการขุดหาทรัพย์สินมีค่าเป็นช่องขนาดใหญ่ตลอดองค์เจดีย์ในแนวตั้ง ซึ่งรอยเจาะนั้นนอกจากจะเจาะในส่วนที่เป็นฐานบัวดังที่กล่าวมาแล้ว ยังพบว่าได้เจาะลึกลงไปยังส่วนฐานล่างขององค์เจดีย์ด้วย จึงทำให้รอยเจาะนี้กลายเป็นหลุมลึกลงไปแนวแกนขององค์เจดีย์ประมาณ 2 เมตร เหนือจากชั้นฐานบัวชั้นนี้ขึ้นไปถึงส่วนยอดขององค์เจดีย์ ได้ขำรุดหักหายไปบริเวณใกล้ ๆ กับฐานขององค์เจดีย์ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ พบชิ้นส่วนปล้องไฉนขององค์เจดีย์ตกอยู่</p> <p>- เนินโบราณสถานหมายเลข 1 อยู่ทางด้านทิศเหนือ ห่างจากเจดีย์ประมาณ 5 เมตร จากลักษณะของเนินแล้วน่าจะ เป็นฐานของวิหารซึ่งมีลักษณะเป็นฐานก่ออิฐทึบ โดยจะเห็นชัดเจนเมื่อพิจารณาจากด้านข้างของเนินซึ่งยังเห็นแนวของการก่ออิฐอย่างเป็นระเบียบเหลืออยู่ ผังพื้นของฐานวิหารเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้างประมาณ 5 เมตร ยาวประมาณ 10 เมตร</p>

	<p>ความสูงของฐานวัดจากพื้นปกติสูง 1.5 เมตร วิหารหันหน้าไปทางทิศเหนือ และตรงบริเวณในส่วนที่หน้าจะเป็นบันไดและประตูทางเข้าด้านหน้าของวิหารยังคงปรากฏเป็นแนวลาดคล้ายกับแนวของบันไดทางขึ้นเหลืออยู่ แต่แนวลาดนี้ก็ถูกปกคลุมด้วยดินจนยังไม่อาจเห็นสภาพที่แท้จริงได้ ด้านบนของฐานวิหารดังกล่าวนี้ ถูกปกคลุมด้วยเศษอิฐและกระเบื้องดินเผาแตกหัก มีร่องรอยการขุดหาทรัพย์สินมีค่าเป็นหลุมขนาดใหญ่หลายหลุม ด้านทิศใต้ตรงบริเวณของฐานซุกซีพระประธานถูกขุดเจาะและรื้ออิฐขึ้นมากองกระจัดกระจายจนไม่เหลือสภาพ</p> <p>- เนินโบราณสถานหมายเลข 2 อยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเนินโบราณสถานหมายเลข 1 ห่างไปประมาณ 10 เมตร ลักษณะเป็นเนินรูปร่างตัวในแนวเหนือใต้ ความยาวประมาณ 6 เมตร กว้างประมาณ 4 เมตร สูงขึ้นมาจากพื้นดินประมาณ 1.5 เมตร ด้านบนของเนินถูกปกคลุมไปด้วยเศษอิฐและดิน มีร่องรอยการขุดหาทรัพย์สินมีค่าเป็นหลุมขนาดใหญ่ 1 หลุม บริเวณฐานเนินด้านทิศใต้ พบพระพุทธรูปหินทรายแดงชำรุด 1 องค์ เป็นพระพุทธรูปนั่งขัดสมาธิ แสดงปางมารวิชัย พระเศียรและพระกรหักหายไปกับบริเวณที่พบพระพุทธรูป ยังพบเสาหินทรายแปดเหลี่ยม 1 ต้น ความยาวประมาณ 1 เมตร เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 15 เซนติเมตร หักแตกเป็นสองส่วน ด้านปลายหัวเสากลมคล้ายดอกบัวตูม และบริเวณใกล้กับเนินโบราณสถานหมายเลข 2 นี้เอง ยังพบโลหะแกนยอดเจดีย์ตกอยู่ 1 ชิ้น ความยาว 1.5 เมตร (กองพล สุพรรณโรจน์, 2543: 17 – 18)</p>
ประวัติการศึกษา / อนุรักษ์	<p>- ปี พ.ศ. 2543 สํารวจโดยนายกองพล สุพรรณโรจน์</p> <p>- ปี พ.ศ. 2556 สํารวจโดยนายสายกลาง จินดาสุ</p>
สถานการณ์ประกาศขึ้นทะเบียน	ยังไม่ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียน
ประเภทที่ดินของแหล่ง	ที่ราชพัสดุ
ผู้ทรงกรรมสิทธิ์	กรมธนารักษ์
ผู้ดูแล/ครอบครอง/ใช้ประโยชน์	การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (เขื่อนภูมิพล)
ลักษณะการใช้งานพื้นที่แหล่งในปัจจุบัน	ประชาชนใช้พื้นที่ในการทำเกษตรกรรม
วัน/เดือน/ปี ที่ทำการสำรวจ	4 มิถุนายน 2561
ผู้กรอกข้อมูล	มธรรุา รัตติโชติกร และ ดลพร จันทกุล

แหล่งโบราณคดีกลุ่มสบแจ่ม อ.ฮอด จ.เชียงใหม่

วัดม่วง(ร้าง)

สัญลักษณ์

● วัดม่วง(ร้าง)

ตำแหน่งที่ตั้งของวัดม่วง (ร้าง)

สภาพพื้นที่โดยรอบวัดม่วง (ร้าง)

แนวกำแพงของวัดม่วง (ร้าง)

แนวกำแพงของวัดม่วง (ร้าง)

เจดีย์ของวัดม่วง (ร้าง)

เจดีย์ของวัดม่วง (ร้าง)

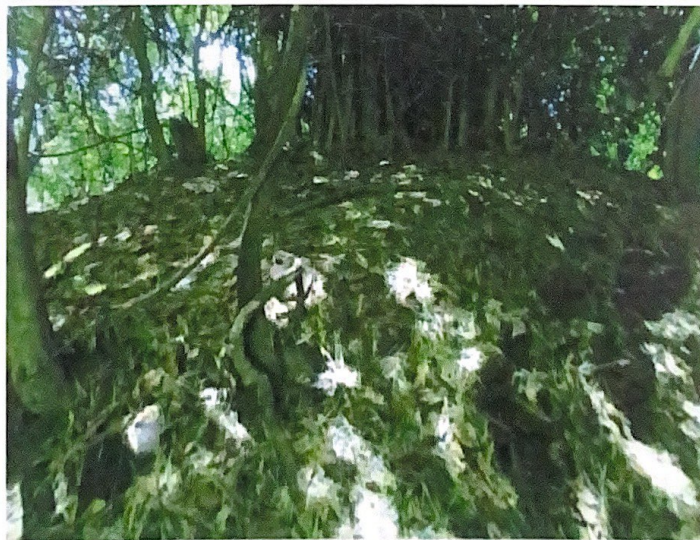
เนินโบราณสถานและฐานอาคารอีกหลังของวัดม่วง (ร้าง)

ฐานเสาวิหาร? ที่พบในบริเวณวัดม่วง (ร้าง)

พระพุทธรูปที่พบในบริเวณวัดม่วง (ร้าง)

เนินโบราณสถานและฐานอาคารอีกหลังของวัดม่วง (ร้าง)